

UJVIDÉKI HIRLAP.

POLITIKAI ÉS VEGETARTALMU LAP.

Megjelenik minden SZERDÁN és SZOMBATON.

Előfizetés: egész évre 12 K., félévre 6 K.,
negyedévre 3 K.

Egyes szám kapható a kiadóhivatalban.

Felelős szerkesztő:

dr. Nemes Sándor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Erzsébet tér 6-ik sz.

Kéziratok vissza nem küldetnek.
Hirdetések díjszabály szerint.

Bűnügyi osztály.

Néhány nap óta a rendőrkapitányság egyik hivatalos helyiségén egy táblán ilyen felírás olvasható: „bűnvádi ügyekben és kihágásokban panaszok és feljelentések felvételnek.”

Ez tehát a rendőrség bűnügyi osztálya volna

No igen, mert az új bűnvádi perrendtartás jóformán a bűnügyi nyomozások és vizsgálatok súlypontját a rendőrségekhez helyezte át.

Ma minden ügy szála a kir. ügyészség kezében folynak össze; ő rendelkezik, hogy a nyomozást vajjon milyen hatóság végezze, s mert egyrészt a vizsgálóbíró ma jobbjára csak a rendszeres vizsgálatokra terjeszti ki működését, másrészt megint a járásbírók a nyomozáshoz szükséges szervezeti erővel, de idővel sem rendelkeznek: a nyomozások legnagyobb részét a rendőrségre bizza.

Másrészt megint, mert a törvény úgy rendelkezik, hogy minden büntető ügyben a rendőrségnél is emelhető panasz, s tehető feljelentés: nagyon sok olyan ügy egyenest a rendőrségnél tétetik panasz tárgyává, amelyekkel azelőtt a járásbíróhoz, a törvényszékhez, vagy az ügyészséghez fordultak a felek.

Ma tehát a rendőrségnél külön bűnügyi osztály van. Vagy legalább kellene annak lenni.

No tehát nálunk ez megvan? Igen a táblán.

Tesék csak benyitni a hivatalba és azt fogjuk látni, hogy még csak egy új díjnokot sem találunk ebben a bűnügyi osztályban. Egy alkapitány és más senki.

Előre lehet a legnagyobb bizonyossággal állítani, hogy rendőrségünk így ahogy ma van — feladatának nem tud megfelelni.

A dolog természete hozza magával, hogy bűnügyi nyomozást csak jogi képzettséggel bíró tisztviselő teljesíthet.

A rendőrlegénységre, vagy jogismerettel nem bíró rendőrbiztosra megnyugvással az nem bízható.

Ugy tudjuk, hogy a tanács egy rendőrfogalmazó állást akar ezért rendszeresíteni.

Nem elég. Kevés.

Mi is amellett vagyunk, hogy új állások rendszeresítésével ne szaporítsuk közigazgatásunk költségeit, de mégis ennél fontosabb az, hogy a közbiztonság, az igazságszolgáltatás ne szenvedjen.

Ezért nem lehet kikerülni, hogy még egy alkapitány és egy rendőrfogalmazói állás ne rendszeresíttessék.

Ennek meg kell lenni.

Hanem igenis tegyünk úgy mint Szeged városa tett. Kérjünk a kormánytól hozzájárulást.

Végre is a város nem köteles elvégezni saját költségén az állami teendőket.

Nem szólok most azon állami teendőkről, melyet a város minden költségmegtérítés nélkül az állam helyett s annak javára végez. Ilyen az adóbehajtás és kezelés, az anyakönyvi hivatal stb.

Hanem ha most az igazságszolgáltatásnak a bírósághoz tartozó teendőit is, a városra rója, akkor joggal követelhetjük az anyagi hozzájárulást.

Tehát rendszeresítsünk még egy alkapitányi és egy rendőrfogalmazói állást — de kérjünk állami hozzájárulást.

A t. Közgyűlésből.

Szerdán vitték széjjel a közgyűlési meghívókat. Bizony sokszor kellett vigyázniok a kézbesítőknél, hogy illetéktelen helyen ne jelentkezzenek. Mert hát — tetszik tudni — sokan buktak ki olyanok, kiknek neve nélkül nehéz a közgyűlést elképzelni. (Nem mintha nevük a város jóllétével, haladásával valamelyes összefüggésben volna, hanem csak azért, mert emberemlékezet óta városatyák.) És aztán meg sok új városatyának kellett a lakását kifürkészni: mindenestre nehéz munkájuk volt a kézbesítőknél.

De meg kell hagyni, hogy nem végeztek hiába való munkát. Oly szép számmal látogatott közgyűlést már rég láttunk. Mert hát azt gondolta a mamelukok képezte kormánypárt, hogy lesz valami. Orruk puskaporos levegőt vélt szimatolni.

— A levegőben annyi minden lóg (így gondolkodott a szabadelvűpárt), hogy valaminek okvetlenül le kell esni; vagy bombának, vagy czukorkának. Más szóval: vagy haragszunk vagy nevetünk.

És becsődítettek mindenkit, a kit csak tudtak. Hűségesen bejárta egynehány lelkes kormánypárti a városatyá elvtársait, hogy senki el ne maradjon. Mert hát nagy szeget ütött a fejükbe az „Ujvidéki Hirlap” utolsó vezércikke.

— Ha nem leszünk ott egy szálig, bizony nagy baj lesz. Akkor hiába adott mellénk az öreg Tisza — szelleme mindig ott lebeg a zöld asztal mellett — 16 tisztviselő voksot, kevesen leszünk; kevesen bizony!

S így sikerült is kapacitálni a kormánypártiakat, és ott láttunk sorában olyanokat is, kikhez vajmi kevésszer van szerencsék. Még Grossinger Jánost is (a ki minden közgyűlést végigélvez — a karzaton) behozták.

Pedig az ellenzék semmiféle csatára sem készült. Igaz, hogy a függetlenségi párt 10 embere mind bejött — de ez csak arra vall,

hogy kötelességtudó. Nem kellett őket bekergetni, — bejönnek ők maguktól is.

Legelsőnek — az ujak közül — Lobenstein Károly jött be. Mintha már régi városatyá volna, oly otthoniasan érezte magát az előszobában. Letette kabátját, benézett a terembe (talán talál már elvtársat), majd kijött, s rágyújtott az első cigarettára a városatyai társalgóban. (Mert minálunk az előszoba a társalgó, pipatorium és ruhatár egyszerre.)

Majd bejött Balogh János, a legpontosabb emberek egyike. Ő is mindjárt odahaza érezte magát. (És joggal; mert ha valakire, ő reá lehet mondani, hogy a város dolga az ő dolga, a város baja, az ő baja. Ő ilyen gondolkodásu ember, amiért is nem hiába büszke ő reá a függetlenségi párt.) A szélső jobb oldalt ötödik sorából sokszor nézte őt egy ujonnan választott városatyá, s arca olyannak látszott, mintha azt mondaná:

— Boldog ember ez a Balogh bátyám! Hej, ha én is ott ülhetnék mellette!

De hát ő kormánypárti!

És sorba bejöttek a többiek is. Megjelent Horváth István és Schuster Rezső, és csakhamar megjelent Wimmer Károly is.

Mire a régiak bejöttek, az ujak már mind ott voltak, mert így kell annak lenni! Mert az új képviselő fogadja a régit — ilyen a szokás az ellenzéknel.

És a mint együtt valának, megkezdődött a politizálás. Megbeszélésték a pártok erejét, az esetleges esélyeket, és sok mindenféle más városi ügyet. Maguk között voltak az ellenzékiek (mert két előszoba van: egy ellenzéki és egy kormánypárti), nyiltan, őszintén beszélhettek. (Diskrézionok tiltja, hogy ebből valamit eláruljunk; annyit megsughatunk, hogy a legreálisabb számítások is nagyon kedveztek az ellenzéknek.)

Alig néhány percz hiányzott a négy órához, mikor dr. Nemes azt mondja:

— No hát menjünk be!

Kiki még egyet szippant, eldobja a cigarettáját — és bemennek a terembe.

Mikor a tíz ember belépett a terembe, minden szem feléjük irányult. Mert tíz ember — ez már szám, melyet figyelembe nem venni lehetetlen. Aztán ily nagy ellenzék még nem volt sohasem, mint most. S végül tudta a kormánypárt, hogy ez az ujonnan bekerült 6 városatyá az ő vérebe került!

Hogy mily nagy számban vannak együtt az ellenzékiek, csak akkor világlott ki tisztán, mikor a harmadik padosorozatban elhelyezkedett. Az a négy szál ember — lézengőnek látszott. A tíz ember derekasan töltötte ki a padosorokat.

Lobenstein és Wimmer oda ültek dr. Nemes mellé. Horváth és Schuster Winkle Pista mellett telepedtek meg. Balog János Weisz és Szevin közé került.

Egyszerre siri csend támadt az élénken társalgók között. Az óra épen négyet ütött, s bejött a városi tanács a főispán vezetése alatt.

— Tehát mégis Flatt fog elnökölni! járta szájról-szájra a kormánypárton.

A közgyűlési meghívókat a főispán írta alá, de senki sem merte csak hinni is, hogy a főispán fog elnökölni, mert erősen tartotta magát a hír, hogy Flatt nem elnököl többé;

csak a politikai teendőket látja már el, de a közigazgatásiakat nem — így beszéltek a kormányparton.

Hát az, a mi a kormányparton híresztelődött, félig igaz is volt. Flatt dr. nem akart többé elnökölni — ez igaz. És annak a titoknak, hogy miért elnököl mégis Flatt, le pattant a nyitja. Felhívást kapott a főispán a belügyminiszterium részéről, hogy addig, míg főispán, lássa el a főispáni teendőket. Így hát muszájból elnökölt a menőfélben levő Flatt dr. főispán.

Ezalatt pedig már rég megrázta az elnöklő főispán a csengettyűjét, jelzéseül annak, hogy az ülést megnyitotta.

Üdvözölte a közgyűlést, különösen annak új tagjait, és annak az óhajának adott kifejezést, hogy az új városatyák a város anyagi és szellemi haladásának hatalmas eszköze legyenek; általános éljenzés követte a főispán szavait.

És most érkezett el a közgyűlés a második szenzációhoz. Általános tippelés volt aziránt, hogy ki lesz a kormánypart vezérszónoka.

Szlávi János — mondta az egyik.

Herger Ágoston — találgatta a második.

Pintér Ignác — élcelt a harmadik.

Hát a Sztipó-bácsi? — mondá komoly arccal a negyedik.

És mig így tanakodtak, hogy ki lesz a vezérszónok, azalatt felállt Zanbauer Ágoston.

— Tehát Zanbauer Ágoston!, rebesgették az ellenzéken.

— Hisz ez is ellenzéki ember, mondá az egyik ellenzéki.

— Téved barátom! — világosítja fel szomszédja.

— Nem tévedek én, válaszolt az, hisz az ellenzék hozta be és nem a kormánypart!

Azok, kik hallották, jóízűt nevettek e megjegyzésen.

Zanbauer Ágoston ezalatt felolvasta a kandidáltak névsorát. Csak hogy itt egy kis baleset történt; t. i. a szabadelpárt be kandidálta a gazdasági bizottságba, melyet elsőnek alakítottak, Zanbauert is. Mikor a nevéhez ért, azt mondotta:

— Macsvanszky Pál és . . .

s itt lezállította a hangját, mire őt kisértendő, elkiáltotta magát az egyik kormányparti

— Zanbauer Ágoston!

És Zanbauer felvette elejtett beszédjének fonalát, és folytatta

— igen, és én!

Óriási kacaj követte ez önkandidálást, és maga a főispán, a polgármester és az egész tanács is nagyot nevetett e kacagató jelenetnek.

És kiadódott a jelszó az ellenzéken

— Az „És“ úr!

Valahányszor az egy bizottságba kandidáltak névsorának utolsó nevéhez ért, erősen biztatta dr. Nemes

— Na, „és én!“

Ily jóízűen folyt le az ülés addig, míg a közigazgatási bizottság választásához értek. Itt nincs kandidáció, ezeket a tagokat szavazó-czédulákkal kell választani. A főispán ki is rendelte a szavazatszedő bizottságot a következőleg:

elnök: Macsvanszky Pál

tagjai: Wimmer Károly és Zanbauer Á.

Másó ur — csak így hívják a városatyák Manojlovics városi tisztviselőt — szorgalmasan osztogatta a szavazó czédulákat, melyek hektografizott betűkkel e neveket tüntették fel:

Dr. Balla Aladár
Kopper György
Molnár Hugó
Rohonyi Gyula
Szlávi János

Az ellenzék jelt ad, és egy pillanat alatt törődött egy név. Nem irtak helyébe más, csak azt akarták feltüntetni e törlessel, hogy bizalmukat abszolúte nem bírja.

És lefolyt a szavazás, melynek egyedüli jóízű jelenete az volt, midőn a tanács az asztalt körüljárva adta le szavazatát.

— Akárcsak a „Szulamit“ kéréjelenetét látnám, mondja az egyik ellenzéki.

A szavazás eredménye semmi különöset nem tüntetett fel, csak azt, hogy dr. Balla a beadott 68 szavazatból csak 47-et kapott; Molnár Hugó 66 szavazatot nyert. Kopper, Rohonyi és Szlávi valamennyi szavazatot: tehát önmagukra szavaztak, a mi némi derűtséget keltett.

Ezután minden teljes rendben folyt le, csak még egynehányszor kísértett a hamar híressé vált „és“.

Öt órára járt az idő, mikor az összes bizottságokat megválasztották. A főispán a jan. 15. d. u. 4 órakor történendő jdgyzőkönyv-hitelesítésre felkérte Szlávi Jánost, Lobenstein Károlyt, Macsvanszky Pált, és a kormányparton legettetvén szemét, hogy még egy kormánypartit találjon

— és Zanbauer Ágoston, kiáltja Wimmer Károly, mialatt a teremből kimegy; s általános kacaj közt kimondja a főispán

— és Zanbauer Ágoston! **Kri—kri.**

A bizottságok egyébként a következőleg alakultak meg:

1. Gazdasági bizottság:

Dr. Balla Aladár Dietzgen Gábor
Dungyverszki Gedeon Fischer Bernát
Fuchs Károly Macsvanszky Pál
Dr. Nemes Sándor Zanbauer Á. rendes
Dr. Szlezák Lajos Popadiés Péter
Wurst Lajos Winkle K. póttagok.

2. Egészségügyi bizottság:

Balla István Csirics Milán esperes
Grossinger János Horváth István
Kovacsics József Macsvanszky Pál
Dr. Mandics Tivadar Dr. Pap Ignác
Pintér Ignác Weisz Ferencz.

3. Építészeti és szepészeti bizottság:

Dr. Davidovác Milán Formayer Ferencz
Frank Lipót Szevin Lajos
Szlávi János Szlavnic István.

4. Költségeloirányzati bizottság:

Brunner Ede Dr. Csirics A. Milán
Findeisen Gusztáv Herger Ágoston
Kron Károly Macsvanszky Pál
Radovánovics György Szlávi János
Wimmer Károly Zanbauer Ágoston.

5. Számvizsgáló bizottság:

Brunner Ede Georgievics János
Winkle István.

6. Igazoló választmány:

Dr. Balla Aladár Formayer Ferencz
Kron Károly Dr. Nemes Sándor
Dr. Vucsetics Illés.

Főispáni kinevezés folytán:

Elnök: Szlávi János.

Tagok: Brunner Ede

Grossinger János

Macsvanszky Pál

7. Biráló választmány:

Dr. Csirics Milán Kopper György
Szalay Lajos Dr. Szlezák Lajos
Városv Tivadar.

8. Lóavató bizottság:

Adamovich Sándor elnök,
Dr. Demetrovics Vladimir hatósági biztos.

Főispáni kinevezés folytán tagjai:

Dimovics János Kassovitz Samu
Maximovics Péter.

Állatorvos: Kojov János.

9. Számonkérőszék:

Radovánovics György, Szlávi János.

10. Közigazgatási bizottság:

Dr. Balla Aladár Molnár Hugó
Kopper György Rohonyi Gyula
Szlávi János.

11. Árvaszéki ülnökök:

Dr. Balla Aladár Fuchs Károly
Geiger Károly Herger Ágoston
Kopper György Martonoski Tósa
Dr. Milics Dusan Molnár Hugó
Dr. Nemes Sándor Pajevics Arzén
Pávlovics Péter Szalay Lajos
Szlavnic István Wimmer Károly
Winkle István Zanbauer Ágoston.

12. Pénztárvizsgáló bizottság:

Adamovics Sándor Brunner Ede.

13. Nyugdíjválasztmány (kiegészítés):

Kovacsics József Popovics Bozsidiár.

14. Szegényházi igazgatóság:

Fuchs Károly Kopper György
Kron Károly Lobenstein Károly
Martonoski Tósa Dr. Pap Ignác
Rakics Péter Schuster Rezső
Sztjokovics Száva Zanbauer Ágoston.

15. A kisedovók és menedékházak felügyelő bizottsága:

Dr. Balla Aladár Pajevics Arzén
Csirics Milán esperes Dr. Pap Ignác
Ertl Ignác Schuster Rezső
Findeisen Gusztáv Városv Tivadar
Gyorgyevics Dóme Wagner Mihály
Horváth István Zanbauer Ágoston.

16. Árvizbizottság:

Elnök: Dr. Flatt Viktor.

Tagjai:

Balogh János Pavlovics Péter
Fischer Bernát Rakics Pleton
Formayer Ferencz Szevin Lajos
Frank Lipót Szlavnic István
Grossinger János Városv Tivadar
Horváth István Dr. Vucsetics Illés
Jovánovics Panta Béba Winkle Károly
Lobenstein Károly Wurst Lajos
Mijatovics György Zanbauer Ágoston.

17. Borellenőrző bizottság (kiegészítés):

Winkle Károly.

Főispáni kinevezés folytán:

Wagner Mihály Martonoski Tósa.

18. Az esküdtképes egyéneket összeíró bizottság:

I. negyed: Findeisen Gusztáv, dr. Szlezák L.
II. „ Herger Ágoston, Molnár Hugó.
III. „ Dietzgen Gábor, Radovánovics Gy.
IV. „ Popadiés Péter, Vlaovics György.
V. „ Rákics Pláton, Krumm János.

19. Kórházi bizottság (kiegészítés):

Fuchs Károly, Molnár Hugó, ifj. Weis Ferencz
rendes — s Pintér Ignác póttag.

20. A tenyésznének vizsgálatát teljesítő bizottság:

Mijatovics György.

21. A tisztí ügyész helyettese:

Dr. Balla Aladár.

22. A távollevő védköteleseket puhatoló bizottság:

Elnök: Dr. Demetrovics Vladimir.

Tagjai: Findeisen Gusztáv, Dr. Szlezák L.
Herger Ágoston, Molnár Hugó, Dietzgen Gábor, Radovánovics Gy., Popadiés Péter, Vlaovics György, Rákics Pláton, Krumm János,

Ujdonságok.

(A főispán elnököl.) A csütörtöki közgyűlésnek volt egy kis szenzációja: Flatt Viktor dr. főispán elnökölt. A kormánypart ebből azt vélte kiolvashatni, hogy a főispán helyzete odafent megerősödött. Az igazság az, hogy a belügyminiszter felhívta Flattot, hogy a mig főispáni állásától felmentve nincs, lássa el a főispáni teendőket a maga egészében; tehát meghagyta azt is: tessék a közgyűlésen elnökölni.

(És.) E két betűről megvagyom írva, hogy kötöszó. Tisza Kálmán, a ki a „cs. k.“ közzé beszúratta, el akarta hitetni, hogy közjogi vimány — no de ezt senki sem akarja elhinni. Többet nem beszéltek eddigél az „és“-ről. Csütörtök délután azonban fordulatot vett az „és“ históriája. Zanbauer Ágoston, mint — a kormánypart részéről — a bizottságokba való kandidálások előterjesztésével megbízott városatyá, midőn önmagát kellett kandidálni, sohasem akarta a nevét kiejteni, hanem mindig csak azt mondta: „és“, a mi nem kis derűtséget keltett. Azt azouban konstatálnunk kell, hogy az „és“ története s a derűtség, igazság szerint, nem is annyira Zanbauernek hanem inkább a mamelukhadnak szólt. Mert annyi jóízűlést csak fel lehet tételezni egy párról,

hogy nem kényszeríti egyik tagját abba a kellemetlen — s minden esetre izléstelen — helyzetbe, hogy önmagát jelölje. De hát mikor cselekszik észszerűen az ujvidéki kormánypárt?

(A kik magukra szavaznak . . .) A titkos szavazás kétségkívül helyes és okos intézmény. Mindenki csak a saját lelkiismeretével számol, midőn szavazatát leadja — és ez helyes. De nagyon kellemetlen is tud lenni, mert hát némelykor kellemetlenül leleplez. Így tett csütörtök a városi közgyűlésen is. A közigazgatási bizottság tagjaira szavaztak. Hatvannyolczan voltak jelen, és hatvannyolc szavazat adódott le. Többek között szavazott Rohonyi Gyula és Szlávi János is. Képzhető mily nagy volt a meglepetés, amidőn az elnök kihirdette az eredményt mondván: „Rohonyi Gyula 68 szavazattal, Szlávi János 68 szavazattal.” Mosoly fogta el a t. közgyűlést, mert hisz ezek az urak magukra szavaztak!

(Nem lesz kenderfonó-gyár!) A város a szeptember havában tartott közgyűlésen egyéb szolgáltatásokon kívül a fapiacz helyén telket adott Heinik V. prerai gyárosnak kenderfonó-gyárának létesítéséhez. Érdekelt felek megfeleltek a közgyűlés e határozatát, de a miniszter jóváhagyta a közgyűlési határozatot. És kenderfonó-gyárat még se kapunk! A gyár az 1899-iki évre szállítási kedvezményt kapott az államtól, de a közgyűlés addig halasztgatta az ügy eldöntését, míg Heinik már nem vehette igénybe a szállítási kedvezményt, a mi őt arra indította, hogy lemondjon arról a tervéről, miszerint Ujvidéken kenderfonó-gyárat létesítsen.

(Bűnügyi osztály a rendőrségnél.) Az új bűnvádi perrendtartás január elsején életbe lépven, szükségessé vált a rendőrségnél, melyre az új törvény sok új teendőt osztott, egy osztályt szervezni a bűnügyek vezetésére. Ez új osztály vezetője Jójárt János alkapitány.

(A rom. kath. hitközségi képviselőtestület megalakulása.) Vasárnap délután tartotta meg a rom. kath. hitközségi képviselőtestület Kopper György apát-plébános elnöklete alatt az alakuló közgyűlést. Megválasztották I. szindikussá Wurst Lajost, II. szindikussá ifj. Weisz Ferenczet, a Rochus-parochia szindikusaivá Spiller Lőrinczet és Rókay Antalt, templomfelügyelővé dr. Flatt Viktort, ügyészszé dr. Szlezák Lajost és titkárrá Berencz Mihályt. Azonkívül megalakították a 18-18 tagú gazdasági és iskolaszéki bizottságokat.

(A gőzmalom csődje.) Deczember 27-én — a mint annak idején megirtuk — megvette az ujvidéki részvénytársasági gőzmalom, mely csőd alatt áll, Bernfeld budapesti vállalkozó 64.100 frtért. Az „Ujvidéki Takarékpénztár” a saját jól felfogott érdekében is egy 10 százalékkal többet ígérő utóajánlatot adott be e hó 11-ikén, s így csak majd vagy két hónap múlva dül el, hogy kié lesz a gőzmalom.

(Öngyilkossági kísérlet.) Martonoski István, a Fábry-szálloda 23 éves bérszolgája csütörtökön déli egy órakor forgópisztolyal egy kissé a szíve felett meglötte magát. Martonoski, a ki a helybeli kórházban, a hova tette után szállították, élet-halál között lebeg, minden felvilágosítást megtagad arra nézve, hogy mi indította e tette.

(Ritka égi tűnemény.) Vizkereszt napján érdekes égitűneményben gyönyörködhattunk. Két óra tájban feltűnt az égen a télen vajmi ritkán látható szivárvány és vagy 10 percig tartott. Sok, sok bámolója is akadt, a mi különben természetes.

(Csöbörből vödörbe.) Az új bűnvádi perrendtartás sok olyannak adta vissza ideiglenesen a szabadságot, a kik eddigelé vizsgálati fogságban sinylődtek. Három lopással vádolt fiatal kamasz jutott ezen a módon január elsején szabad lábra, de a rendőrség lézengeni látván őket — mint foglalkozás nélküli csavargókat eltoloncizolta őket.

(Az esküdtszék összeállítása.) Az esküdtek kiorsolása — értesülésünk szerint — február hó másodikán történik meg. Ekkor dül hát majd el, hogy kik lesznek az esküdtek az első esküdtszéki tárgyalásokkor, melyek

valószínűleg márczius elején fognak megtartatni.

(A lövészegylet közgyűlése.) A lövészegylet ezidei alapszabályszerű rendes közgyűlését február 2-án tartja saját helyiségeiben.

(Az „I. ujvidéki nőegylet” tánczfűzéréje.) Már jeleztük, hogy az „I. ujvidéki nőegylet” e hó 20-ikán tánczfűzéréket rendez. Az egylet elnöksége e czélból holnap délelőtti 11 órára összehívta a rendezőséget a városház tanácstermébe.

(Ingatlanok forgalma.) Az ujvidéki kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál az elmúlt hét folyamán következő helybeli ingatlanok kerültek átíratás alá: Szlankamenacz Dragutin tulajdonát képező 2307—2308/a. és 2307—2308/c. hrszámú ingatlanok Csasztrven Pálra 2000 korona vételárban. Majsai Lajos tulajdonát képező 136 □-öl beltelek Nánási Károlyra 180 korona vételárban. Biermann szül. Jedeli Madolna tulajdonát képező 1117 ö. i. számú ház és 1104 □-öl beltelek Tomán Mártonra 14000 korona vételárban. Kiriaszits Szóka férj Biaklits Ignáczné és Petruska Erzsébet tulajdonát képező 1366 ö. i. számú ház és beltelek Tándori Pálra (nős Nagy Evával) 500 korona vételárban. Mijatovics férj Szvircevicz Jula tulajdonát képező 4477. hrsz. 2. hold 148 □-öl ingatlanból ötlet illető felerészre Popovics Tjapkalov Milosra 880. korona vételárban. Tukanics József tulajdonát képező 108 ö. i. sz. ház és beltelek Schubert Rudolf és neje Falb Magdolnára 4000 korona vételárban.

(Születések halálozások és egybekelések statisztikája.) A múlt héten született 5 fiú és 9 leány gyermek. Elhaltak: Csorba József rom. kath. 48 éves, Kott Venczel rom. kath. 2 hónapos, özvegy Kiss Péterné rom. kath. 88 éves, Pecsvaracz Sebők gör. kel. 43 éves, Halgató István ref. 37 éves, Peler Tóbiásné rom. kath. 83 éves, Mintyiu Melánia gör. kel. 6 hónapos, Tóth Teréz rom. kath. 2 éves és Bürger Károly rom. kath. 5 hónapos korában. Házasság nem kötött.

(A főváros tűzbiztosítása.) Budapest székesfőváros múlt hó 27-én tartott rendkívüli közgyűlésen a mintegy 20 millió korona értékű képviselő épületei és ingóságai tűzbiztosításával csaknem egyhangulag az Osztrák Elemi Biztosító részvénytársaság budapesti fiók-igazgatóságát bízta meg. Ezen intézet cartellen kívül állván, a szövetséget biztosító intézetek ajánlata ellenében tetemesen olcsóbb bizt. díjat ajánlott fel. A székesfőváros ezen határozata annál figyelemre méltóbb, mert azt az említett intézet megbízhatóságának és vagyoni biztonságának megvizsgálása után hozta. Ugyanez alkalommal megemlítjük, hogy Sopron szab. kir. város épületeit és ingóságait 10 évi időtartamra csak 2 millió korona érték erejéig szintén az Osztrák Elemi Biztosító részvénytársaságnál biztosította tűzkár ellen.

(Bosszu a feleség ellen.) Csinos, nagyon szemrevaló felesége volt Zsarkó János ó-becsei lakosnak. Szerette is nagyon az ember az asszonyt, de ez a szeretet még sem akadályozta őt meg abban, hogy olykor-olykor el ne verje a feleségét. A rossz bánásmódot nem tudta tűrni sokáig az asszony. Egy szép napon összeszedte holmiját és elszökött az urától. Zsarkó János teljesen beteg lett az asszony után. Hívta, csalogatta vissza ismét, de az asszony csak nem ment vissza többé. E miatt nagyon megharagudott az ember. Elment a csendőrségre és ott feljelentést tett a felesége ellen. Azzal vádolta, hogy ellopott tőle 100 koronát és azzal megszökött. A vizsgálat során kiderült, hogy Zsarkó János vádja hamis volt és most ellene indított eljárást az ujvidéki kir. törvényszék.

(Halál a Duna jege alatt.) Branberger István szürszabó és Tiller Péter cipész palánkai lakosok a napokban Illokra mentek a Duna jegén át. Este kilencz órakor gyertya világítás mellett kezdtek meg utjukat hazafelé, daczára hogy ismerőseik lebeszélést és tartóztatták őket. A parton állók látták a világosság eltűnését és azóta nekik is nyomuk veszett, bizonyosan a Duna jege alatt lelték halálukat.

(Báoskai Ifju Transzváiban.) Apatinból írják, hogy Raichl Frigyes apatini fiatal ember jelenleg Transzváiban időzik. Onnan rokonaihoz érkezett levelében magasztalja a burokat, mint vitéz és istenfélő embereket.

(Gyermekgyilkos.) Bezdánban Panda Anna nevű leányzó megfojtotta ujszülött gyermekét és holttestét elásta az udvaron. Az eset kiderült és a bűnös leányt letartóztatta a csendőrség és átadta a zombori kir. törvényszéknek.

(A babkávó használatánál) mindig ajánlatos egy jobb fajt választani, amelynek zamata erősebb és ezáltal használatban sem drágább és mégis sokkal jobb ízű. Az árkülönbözet, egy csekélyebb és finomabb fajt közt, különben is messze túl behozható, hogy ha a babkávót felerészben Kathreiner malátakávéjával keverjük. Ez az általánosan kedvelt kávékeverék zamatajában kitünő és az egészségre is kiválóan előnyös. Kathreiner Kneipp malátakávéja a forró óv alatt a kávé gyümölcsből készített kivonat által a babkávó illatát nyeri s ezáltal fölülmulhatatlan módon egyesíti annak megszokott és kedvelt ízingerét a belföldi maláták készítmény előnyeivel. Kathreiner malátakávéját sohasem szabad nyitva árusítani, hanem csakis a Kathreiner csomagokban árusított a valódi s azért mindezt csak kérjük és fogadjuk el.

Kiadó laptulajdonos:

dr. Nemes Sándor.

Idegenek névjegyzéke.

Grand Hôtel Mayer:

Lamberger Mór hivatalnok Baja.
Weisz Sándor igazgató Eszék.
Neuerer József bérlő Karánsebes.
Nedelya Venczel művész Prága.
Raumann Eoe kereskedő Belgrád.
Kohn Jakab kereskedő Gradiska.
Davidovác Bsedomir kereskedő Belgrád.
Rokenstein József kereskedő Csurog.
Brücker Jakab kereskedő Palánka.
Friedlender Zsiga utazó Bécs.
Perlstein Soma utazó Budapest.
Weisz Ede utazó Budapest.
Gerger Ernő utazó Bécs.
Krausz Mór utazó Budapest.
Benedek Sándor utazó Bécs.
Schlesinger Ottó utazó
Rosenstock Arthur utazó Budapest.
Brusth Lajos utazó
Steiner Mór utazó Budapest.
Almosino Hermann utazó Budapest.
Diamant Hermann utazó Bécs.
Sugár Ernő utazó Budapest.
Grosmann Jakab utazó Budapest.
Hirn Miksa utazó
Polacsek Bertalan utazó
Braun Mór utazó
Klein József utazó
Gerger Adolf utazó
Póllák Ármán utazó
Wiedenmann János utazó
Waldburg Balduin utazó Bécs.
Lukits Gyula utazó Zombor.
Haas Dániel utazó Bécs.

Erzsébet szálloda.

Kende Béla mérnök Zombor.
Babics Lyuba ügyvéd Sabacz.
Diener Atbert hivatalnok Szt.-Iván.
Konyovits Részán ügyvéd Sabacz.
Markovits Mihály ügyvéd Budapest.
Skultéty Ernő ügyvéd Hodság.
Fránki Béla kereskedő Szabadka.
Brenner Károly kereskedő Vinkovce.
Kurzer Henrik kereskedő Zimony.
Lyubische Milán kereskedő Pázua.
Putits Lyubomir utazó Budapest.
Roth Zsigmond utazó Budapest.
Kálmár Gyula utazó
Kiss Zsiga utazó Szeged.
Menczer Rezső utazó Budapest.
Korda József utazó
Henik István utazó
Markovits Simon utazó
Lóvy Fülöp utazó

Fehér hajó szálloda.

Andrijevits Illés magánzó Belgrád.
Dangl Antal hentes Werscez.
Selig István birtokos Szász.
Surovy János csendőr Kiszács.
Haller Mária magánzó Titel.
Stefánovits Dragutin magánzó Zimony.
Takács Mária kereskedő Palánka.
Mozser Bernát kereskedő Illok.
Markus Trifun kereskedő Ralje.
Radojevits Radivoj kereskedő Ruma.
Risztics György kereskedő Belgrád.
Kamenko Milán pinczér Pázua.

